

talelse af Formanden for Venstre i det andet høje Ting, vil det være meget vanskeligt for mig at komme med en Anbefaling af, at man helt skal slette Rigsdagsmændenes Deltagelse i en saadan Kommission.

Men denne Strid mellem Partierne i dette høje Ting og Partierne i det andet høje Ting synes at vise, hvad man ogsaa kan læse — i hvert Fald mellem Linierne — i Betænkningen, at i det konservative Folkeparti og i Venstre er der meget lidt Interesse for Nedsættelsen af en saadan Kommission. Mindretallet slutter Betænkningen med at sige, at det maa ønske, at man, hvad enten denne Kommission bliver til noget eller ej, tager Lærernes økonomiske Forhold baade ved Statsseminarierne og Privatseminarierne under Overvejelse. Det synes for Mindretallet at være det vigtigste, at Pengespørgsmaalet bliver ordnet, saa kan Kommissionen komme eller ikke komme, det synes der at være meget ringe Interesse for. Seminarieundervisningen kan maaske trænge til en Ændring, men denne Ændring maa Ministeren let kunne faa lavet ved Hjælp af sine sagkyndige, og i øvrigt har man vistnok en Fornemmelse af, at Undervisningen ikke trænger til nogen stor Ændring.

Med Hensyn til de andre Ændringsforslag maa jeg naturligvis fastholde, at de, der er stillede under Nr. 3 og Nr. 4, kommer Lovforslaget nærmest. Det er mig nemlig meget om at gøre, at jeg faar netop Rigsdagsmænd med i Kommissionen, da disse dog maa antages at være i nøje Kontakt med, hvilke Forandringer skoleinteresserede Mennesker i private Kredse ønsker, hvilke Forandringer Forældrene ønsker indført for deres Børns Skyld. Thi dersom man ikke faar saadanne Folk med, dersom det kun skal være en rent sagkyndig Drøftelse, indrømmer jeg Mindretallet, baade det konservative Folkeparti og Venstre, at saa kunde jeg egentlig helt have ladet være med at fremsætte et Lovforslag, saa vilde det have været tilstrækkeligt, at Ministeren havde overvejet denne Sag med sine sagkyndige. Naar jeg ikke oprindeligt kom med et Lovforslag om denne Sag, var det, fordi man ved andre Kommissioners Nedsættelse i den senere Tid — Postkommissionen og en enkelt anden, jeg husker ikke hvilken — netop var gaaet den Vej for at faa Rigsdagsmændene med at lade Partierne selv udpege de Medlemmer, de kunde ønske ind-

sat i vedkommende Kommission. Det var da ganske naturligt, at jeg, naar jeg mente, det var nødvendigt for at faa en virkelig alsidig og grundig Drøftelse af Forholdet, paa samme Maade henstillede til Rigsdagens Partier at udpege Medlemmer til en saadan Kommission.

Jeg skal derfor, da Ændringsforslagene Nr. 2, 3 og 4 staar Lovforslaget nærmest, anbefale, at man stemmer for disse Ændringsforslag, medens jeg derimod vil fraraade det høje Ting at stemme for Ændringsforslagene under Nr. 1 og Nr. 5, da de ganske forandrer Karakteren af og Tanken med det fremsatte Lovforslag.

Ellinger: Jeg kan meget godt forstaa, at mine Udtalelser før har sat den højtærede Minister i en vis bitter Sindsstemning, hvilket prægede den første Del af hans Tale. Den højtærede Minister har aabenbart været meget misfornøjet med de Svar, han har faaet saavel fra de Konservative som fra Venstre henede og oppe i det andet Ting, men den højtærede Minister maa nu en Gang finde sig i, at de Folk, han har med at gøre — hvad enten de sidder i hver sit Ting eller i det samme Ting —, er nogenlunde selvstændige Karakterer, som tænker selvstændigt og tager selvstændige Standpunkter. Vi har altsaa i sin Tid, straks da vi fik det omtalte Brev, svaret, at for vor Skyld maatte Ministeren gerne nedsætte en Kommission om denne Sag, men oppe i Landstinget har de Konservative ment, at hvis det var Ministerens Mening, at de paagældende skulde have Diæter, saaledes at det blev et finansielt Spørgsmaal — hvilket ikke var klart for os her, da vi i sin Tid talte om Sagen, men det er blevet klart, at det er et Spørgsmaal, som kræver finansiell Bevilling —, var det naturligt, at Ministeren indhentedede Bemyndigelse til at lade saadanne Udgifter afholde, og man har derfor anbefalet Ministeren at gaa Lovgivningens Vej, hvilket jo ikke kan være ukært for en folkelig Minister. Videre er der vistnok ikke at sige om den Ting.

I øvrigt er mit Standpunkt med Hensyn til Kommissionens Sammensætning ganske det samme som det, jeg gjorde mig til Talsmand for ved første Behandling af Lovforslaget: naar vi endelig skal have en Kommission, ønsker vi den sammensat alene af sagkyndige, vi ønsker ikke, at Rigsdagsmænd skal være Medlemmer af den, og det er ikke i Strid med, hvad vi har svaret Ministeren.